



“Het leven is hard. Maar dan steek je een dvd in en voel je je niet meer alleen. Ik zou graag hebben dat mijn film dat effect heeft”.

Het is tussen de kinderreportages door, op het Brusselse kinderfilmfestival ‘Filem’on’, dat de langharige Zweedse filmer Martin Högdahl een kroniek brengt over walvissen, ninja’s, heavy metal en hiphop. En dat alles in één film? Het kan, zo bewijst hij met de warm aanbevolen, avontuurlijke familiefilm ICE DRAGON. — SARAH SKORIC

ICE DRAGON is een film die ik zelf graag had gezien toen ik elf was. Ik groeide op in een omgeving zoals Mik. Er was muziek en er waren films die ik elke dag zag, die me hoop en kracht gaven”.

FILMMAGIE: De film begint met Mik in het museum, betoverd door een walvissculptuur. Een rode draad doorheen de film?

MARTIN HÖGDAHL: We gebruikten de stem van de museumwachter als continue voice over. Zijn uitleg over hoe walvissen in groep doen is metaforisch. Zo ook klinkt Mik’s vader, wanneer hij dronken neervalt, als iemand die verloren is en die om hulp schreeuwt. Wanneer walvissen verloren zijn roepen ze hun familieleden, die hen komen zoeken. Zelfs wanneer ze op het droge zijn gestrand, dan nog komt de hele familie en sterven ze samen. Het hoofdthema is: je weg naar huis vinden; de walvissen zijn daar een goed beeld van. Helpen wanneer iemand je nodig heeft... Dat is ook wat de walvis op het einde doet. Dat is hoe de maatschappij moet zijn, wanneer

“De heavy metalcommunity is als een grote familie”.

iemand valt moet de maatschappij die iemand weer oppikken.

Mik is stoer, ontwerpt zombie-killingmachines, bokst en luistert naar heavy metal. Tegelijk ook kookt hij voor zijn familie en wil hij gewoon dat iedereen gelukkig is. Wat vond je belangrijk in de ontwikkeling van de personages?

M. HÖGDAHL: Onze castingagent zei meteen: hij is onze hoofdacteur. Ik had iets van: Echt? Zouden we niet meer mensen zien? Maar Philip Olsson (Mik) is, met zijn dertien jaar, gewoonweg magisch. Het was belangrijk voor me om van Mik een écht personage te maken, een echt kind. Toen ik jong was tekende ik zelf ook van die gekke machines, het is een manier om jezelf uit te drukken. Al die emoties maken van hem een personage van wie je gaat houden. Hij is onze held op een heldenreis. Ook voor Feline Andersson (Pi) was het haar eerste film. Ik ben er zeker van dat ze een superster wordt; ze danst, zingt, schrijft haar eigen muziek, speelt piano en gitaar... She’s supercool.

Mik's vader is het enige personage in de film dat onbenoemd blijft, dat geen echte naam heeft.

M. HÖGDAHL: In het boek was hij een personage van wie je niet hield, hij liep de hele tijd stomdronken rond. Hij is niet het probleem, hij heeft een probleem: alcoholisme. Maar dat maakt van hem geen slecht mens. Door hem als drummer in een metal-band te situeren trachten we zijn menselijke kant uit te spelen.

Van de walvisgeluiden en metalmuziek in Mik's leven tot de coole hiphopbeats wanneer Pi opduikt. Je speelt met geluiden en muziek.

M. HÖGDAHL: Heavy metal is belangrijk voor me, het gaat over kracht én kracht geven. Die community is zoals één grote familie. Het komt van onder, very working class. Hiphop doet hetzelfde, ook die muziek komt van mensen met een sterke drang om zich uit te drukken.

Hoe belangrijk is Zweden als filmlocatie voor jou, voor deze film?

M. HÖGDAHL: De film is een avontuurlijke trip die in Stockholm begint. Mik groeit daar op maar wordt gedwongen om een nieuwe thuis te zoeken; dat is de reden waarom ik Stockholm zo kil maak. Daarna trekt hij naar het noorden; het claustrofobische van de stad wordt ingeruild voor panoramische vlaktes... Dat contrast was erg belangrijk. Het idee van warme mensen te

hebben op een koude plek. En koud was het zeker, we draaiden bij temperaturen van -45° wat het hele filmproces vertraagde.

De jongste tijd kregen heel wat Scandinavische films een Amerikaanse remake. Hot or not?

M. HÖGDAHL: Ik zou volmondig ja zeggen moest me een remake worden voorgesteld, meteen. Maar I don't like political correctness, wat het vertonen in bepaalde landen bemoeilijkt. Een Amerikaanse versie zou de groepsnaam van de metalband van Mik's vader, The Motherfuckers, niet accepteren. Dat is het goede aan Zweden; men is er erg tolerant. Als filmmaker geraak je er met veel weg.

Mik is in de film verscheidene keren on the road. ICE DRAGON als een moderne Scandinavische variant van 'Stand By Me' (Rob Reiner, 1986)?

M. HÖGDAHL: Mik ondergaat letterlijk én figuurlijk een hele reis. Hij wordt geplaatst in een pleeggezin; de plaats lijkt wel een gevangenis. Eigenlijk is het, met de hokken vol honden, een concentratiekamp waar Mik moet werken. En dan volgt mijn lievelingsscene in de hele film, die waarin Mik met een lepel zijn pleegbroer aanvalt (mijn nonkel deed dat met de lepel bij mijn vader, toen ze eens een discussie aan de keukentafel hadden) en vervolgens alle honden bevrijdt en wegloupt. Dat is een keerpunt in

de film; Mik schiet in actie en gaat op zoek naar de mensen van wie hij het meeste houdt. Het is aandoenlijk, dat iemand zo jong, op z'n eentje zo'n reis onderneemt om bij vrienden en familie te zijn. Ik denk dat de schrijver van het boek *Stand By Me* ook vaak heeft gezien. Ook de invloed van Scorsese komt in de film voor; ik ben een grote fan van zijn montagewerk.

Welke road ga jij op, nu de film internationaal rondtoert?

M. HÖGDAHL: De film leeft nu op zichzelf, het is niet langer mijn film. ICE DRAGON zal zijn publiek bereiken, sommigen zullen het goed vinden en hopelijk geeft het kracht en redding aan mensen die dat nodig hebben. De volgende film ga ik zelf schrijven, in welke stijl weet ik niet maar het thema blijft in dezelfde lijn liggen. Het zal gaan over mensen met wie ik opgroeide, over familie dus en over je weg naar huis vinden. Voor mensen die aan het vechten zijn om van de wereld een betere plek te maken.

INTERVIEW KINDERFILMFESTIVAL FILEM'ON,
BRUSSEL – 30 OKTOBER 2012

ICE DRAGON

ALS EEN MAGNEET wordt de 'ondergroeide' (behalve zijn oren, die blijven vergroten) 13-jarige Mik aangetrokken door de opgezette walvis in het Historisch Museum van Stockholm. Bijna hypnotisch vertelt de museumwachter hoe deze dieren elkaar kunnen oproepen, hoe hun schreeuw weerklinkt wanneer ze elkaar kwijt zijn. Ze zingen om samen te blijven. Die schreeuw komt terug wanneer pa, Iggy Popreplica en alcoholverslaafde heavy metaldrummer, eens te meer dronken thuiskomt. Ondanks de harde omstandigheden waarin hij opgroeit toont Mik zich een 'moeder des huizes' en kookt voor zijn broer en vader. Tot de sociale dienst passeert... Prompt wordt Mik op een bus gezet. Destination Desolaat Noord-Zweden, naar tante Lea. De weidse ijsvlakten staan in schril contrast met het als donker en claustrofobisch voorgestelde Stockholm. Tegen zijn verwachtingen in vindt Mik er wat hij bij pa en broer miste: een liefhebbende familie, nieuwe vrienden én een vriendinnetje, de coole Ninja-chick Pi (lees: de nieuwe Lucy Liu?). Wanneer Mik ook daar weg moet en in een autoritair pleeggezin



terechtkomt doet hij alles om weer naar zijn nieuwe thuis te geraken. *Stand By Me*, anno 2012? Ja! ICE DRAGON, gebaseerd op het boek van Stockholmse schrijver Mikael Engström, ziet eruit zoals een jeugdige roadmovie. Debuterend acteur Philip Olsson weet zowel de quasi-stoere kant als de twijfels van Mik vorm te geven in een eigenhandige en spontane performance, wat de naturel van het hoofdpersonage alleen maar ten goede komt. Högdahl stopte er wat persoonlijke dingen in, zoals de meer dan voortreffelijke sequentie waarin Mik zijn pleegbroer aanvalt met een lepel. Wat

echter het meest opvalt aan deze avontuurlijke familie is het nauwkeurig uitwerken van geluids- en muziekbands: van duistere drumsolo's wanneer Mik zijn spieren balt in de spiegel, tot het gegalm van een gong en diepe hiphopbassen wanneer Pi voorbijcruist op haar sneeuwstep. Vier volle jaren werd er aan het scenario en de film zelf gewerkt. Iets te veel nevenplotten tonen dat Högdahl toch nogal wat moeilijkheden ondervond met de vertaling van boek naar film. Wat gebeurt er immers met zijn vader en broer, wanneer Mik een nieuwe thuis bij tante Lea vindt? Ondanks de zware thematiek is de film noch stigmatiserend, noch duister. Groei, angsten overwinnen en familie staan in ICE DRAGON centraal.

— SARAH SKORIC

GENRE Familiefilm

REGIE Martin Högdahl

SCENARIO Petra Revenue naar Mikael Engström

FOTOGRAFIE Trond Høines

MUZIEK Jesper Stromblad

CAST Philip Olsson (Mik), Feline Andersson (Pi), Lisbeth Johansson (sociaal werker), Malin Morgan (Lena)

PRODUCTIE ZW – 2011 – 77'

DISTRIBUTIE Jekino

RELEASE 26 december